Capo 5

Nechte zvony znít Marta Kubišová

=2507

 $c_{\mathrm{Bez\ tebe\ mám}}^{\mathbf{C}}$ genom chvíli c_{dlouhou} , naplněnou $c_{\mathrm{spoustou\ divnejch}}^{\mathbf{C}}$ snů, v nich $c_{\mathrm{stary}}^{\mathbf{C}}$ kostel $c_{\mathrm{modli}}^{\mathbf{C}}$ Am $i_{\mathrm{se\ mou}}^{\mathbf{C}}$ $c_{\mathrm{touhou}}^{\mathbf{C}}$ a já prosím: $c_{\mathrm{nechte\ zvony}}^{\mathbf{C}}$ jenom chvíli $c_{\mathrm{spoustou}}^{\mathbf{C}}$

Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou, vyzpívat v ní samotu svých snů, tys naučil mě polovinu pouhou a já prosím: nechte zvony znít.

 $_{\mathbb{R}:}$ **E** mi_{Jen} zvony ví, co jsi mi $^{\mathbf{A}mi_{\mathrm{Vzal,}}}$ $^{\mathbf{D}}_{\mathrm{jen}}$ zvony ví, co bude $^{\mathbf{G}}$ dál.

Přijde jednou skladatel a básník, kterej umí sto divnejch snů žít, má píseň bude růst jak křehkej krápník a já prosím: nechte zvony znít, c já prosím: f nechte zvony c já prosím: f nechte zvony c já prosím: c já p

®:

91-92